

LEES DIT!

Model No. 45 (Hsd).

Bij briefwisseling met verpleegden en gevangenen moeten de naam en voornaam bovenaan IN den brief vermeld staan; op het adres mag de naam niet voorkomen.

Het adres is: AAN No.

GEVANGENIS

RIJKSWERKINRICHTING
Leeuwarden,

Ongefrankeerde brieven aan verpleegden en gevangenen worden niet aangenomen. - POSTZEGELS en COUPONS mogen NIET worden toegezonden - De toezending van geld geschiedt per POSTWISSEL.

De veroordeelden mogen vóór ontslag slechts in bepaalde gevallen en als regel NIET voor aankoop van kantine-artikelen over de toegezonden gelden beschikken.

Zond. 4 Aug. '40.

Waarde Vriend en Huizegenooten,

Ik heb deze week je br. ontvangen en nu zal ik daar even op antwoorden. Ieder Zondag schrijf ik voorwat een br. aan de een of ander, want we willen allemaal graag een bericht wisselen hebben. Daarbij heb ik altijd gezegelde briefwisseling met Lina, mijn nichtje, je weet wel, de voormalige vrouw van H. d. Nikkes. De 10e Juli is ze hier bij mij op bezoek geweest en mag er nu weer vertrekken. Een eigenaardige ontmoeting als men na 10 lange jaren voor het eerst weer een vrouw ziet. En zij had mij anders ook nog van alles meegenomen; maar jammer genoeg, mogen wij hier niets ontvangen en kon ik slechts de wil voor de daad nemen. Die vrouwen nietwaar, het zijn inwendig allemaal pleegmoeders en liefde en medelijden is het hoofdbestanddeel van hun wezen. Toch zit ik nog steeds met de vraag, wie of ze gemaakt heeft: God of de Satan.

En nu zal ik je een paar boeken opgeven die de moeite waard zijn, en die, naar ik vermoed, ook door jou mooi zullen gevonden worden. Misschien dat je ze kunt haalen bij de Groninger Leersbibliotheek of no. Als no. 1 en

BEZOEK. Hoogstens éénmaal in de veertien dagen nl. 's Zondags en 's Woendags, tusschen 10 en 12 en 2 en 4 uur.

Men wende z. h. daartoe vooraf schriftelijk tot den Directeur, onder vermelding van naam en voornaam van den bezoeker, zoomede van diens verwantschap met den te bezoeken persoon en sluite postzegel voor antwoord in.

- bij vooreer nou ik dan willen noemen, het boek van Stefan Zweig: Marie Antoinette. Nederlandsche bewerking G. J. Vermeens Buning-Ensink. Dat is een aangrijpend boek van reeslijke realiteit. Meer zeg ik er niet van, want ik moet met de weinige ruimte wekoren en kan dus niet tot uitvoerige bespreking overgaan. Ik zal dus nog alleen enige titels opgeven: 2. Avonturen onder Chineseche reeroovers door A. E. Lilius. Vertaald door Louis Blok.
3. Tusschen olifanten en krokodillen door Jhon Hagerebeck (een traas van de circusdirecteur Carl Hagerebeck).
 4. Baarenbloed, een Veluweche roman door Jac. Garenbeek.
 5. Sagen en sproken van het oude Gelre door J. A. Slampkes. Met medewerking van Alb. Oldmans.
 6. Pelgrims der Wildernis door Grijne Uil (een indiaan).
 7. Abu Markub door Beng Berg.
 8. De halve wereld rond door A. K. Nielsen.
 9. En roman uit twee werelden door Marie Coralli.
 10. Toen ik nog een beerenjongen was door Peter Rosegger.

Hieros, nu heb ik je 10 prachtwerken opgegeven die meer waard zijn dan duizend prullen benamen. Ik hoop maar dat je ze machtig kunt worden, want daar zit een schat

LEES DIT!

Model No. 45 (Hsd).

Bij briefwisseling met verpleegden en gevangenen moeten de naam en voornaam bovenaan IN den brief vermeld staan; op het adres mag de naam niet voorkomen.

Het adres is: AAN No. 86-480

GEVANGENIS
RIKSWERKINRICHTING te Leeuwarden,

Ongefrankeerde brieven aan verpleegden en gevangenen worden niet aangenomen. - POSTZEGELS en COUPONS mogen NIET worden toegezonden - De toezending van geld geschiedt per POSTWISSEL.

De veroordeelden mogen vóór ontslag slechts in bepaalde gevallen en als regel NIET voor aankoop van kantine-artikelen over de toegezonden gelden beschikken.

van kennis en wijsheid in verborgers; en wat kun je daar bij gelegenheid mooi wat uit vertellen in de vriendenkring.

Dus je wist niet eerder dat ik ook verhalen en herinneringen geschreeven heb. Ja, ik heb altijd een stuk of 12 op mich zelfstaande stukken geschreeven; en er zijn lange bij van bijv. wel 200 welke welletjes briefpapier. Maar je kunt ze direct niet lezen; dat komt later als alles goed gaat. Ik wil ze dan toch laten drukken in 't pluss en er redevoeringen over houden waarbij de menschen zullen omvallen van 't lachen; maar even later zal het hun rijs al kroop hen daar een vergiftige slang bij de hals in. Maar de lui houden nu eenmaal van sensatie en grieselderij. En van die wetenschap heb ik partij getrokken. Daar ik het leven op het platteland geschied heb nooals de nijerij van het jonkvolk, neerstjeffenderij (voetbaken) bij zekere gebeurtenissen als sterfgevallen en nog andere dingen, spookgeschiedenissen enz. — nooddoende was ik genoodmaakt om soms nog al uitvaarig te zijn en mij als 't ware af en toe op rijpaden te begeven. Ik wou maar zeggen, wat weder stadelui en or-ingewijders van het plattelandsterven en -toestanden nooals dat was in onze buurt in 't laatste des vorige eeuw en in 't begin vandere. En om iets te beschrijven daarvoor is het noodig dat men zich

BEZOEK. Hoogstens éénmaal in de veertien dagen nl. 's Zondags en 's Woendags, tusschen 10 en 12 en 2 en 4 uur.

Men wende zich daartoe vooraf schriftelijk tot den Directeur, onder vermelding van naam en voornaam van den bezoeker, zoomede van diens verwantschap met den te bezoeken persoon en sluite postzegel voor antwoord in.

in de situatie van den lezer ⁴ indenkt. En wat ons dialect betreft: om duidelijk te zijn voor de hiervoor- genoemde categorie, moet ik telkens de kernachtige gezegden en uitdrukkingen van die bare knechten en-meiden, tusschen haakjes in de hollandsche taal nader verklaren. Want je kunt wel begrijpen, dat wanneer ik dat volkji tegen elkaar praten laat, dit in ons oude dialect gebeurt; de officieele hollandsche taal in de mond van deze eenvoudige lieden zou eenvoudig alle naïviteit bederven. — Hobab ik reide, zijn het nog al lange verhalen en dus te lang om je per br. over te schrijven; maar ik kan er wel af en toe eens een episode uitnemen en vertellen je dat per brief over. De meeste stukken zijn historisch waar gebeurd; maar om er wat meer van te maken dan een gewoon kraantenbericht, heb ik het soms een beetje met poëzie en scherts bijgewerkt. Ook herinnerde ik mij nog, hoe vroeger eens in mijn klompmakerij, een spin en een oortijk elkaar nooddanig op leven en dood bevochten dat ze beide winnaar en dachtoffer werden, en de oortijk eerst de gult gaf en een uur later noowat de spin. Daar heb ik hier ook de herinnering van beschreven. Als, ik wat later per br. wel eens dit en dat overschrijven als je er aardigheid aan hebt. Thans is er geen ruimte meer voor.
Was alere gezout van je vriend G. Wijkstede.